

Katarína Hasprová Slovenská zpěvačka hraje hlavní roli v muzikálu *Sunset Boulevard*. Foto: Adolf Horsinka, MAFRA

„Norma ze *Sunset Boulevard*, to je jedna ze životních rolí“

OSTRAVA Známa slovenská zpěvačka a muzikálová hvězda Katarína Hasprová se v Ostravě představí ve své životní roli stárnoucí legendy němého filmu Normy Desmondové ve slavném muzikálu *Sunset Boulevard*.

Premiéra je dnes v Divadle Jířího Myrona a v publiku jí bude držet palce i její maminka, slavná herečka československého filmu a divadla Soňa Valentová.

„Je skvělé, že po všech těch velkých postavách, které jsem zatím hrála, přišla tato určitě jedna ze životních rolí,“ řekla Katarína Hasprová. „V Bratislavě jsem hrála třeba Kleopatru nebo jsem zpívala titulní

roli v muzikálu o Alžbětě Báhory. A teď přišla role Normy v *Sunset Boulevard*, což je zkrátka role, která se neodmítá.

Byla jste překvapena, že vás s touto rolí oslovila právě Ostrava?

Velmi, velmi mile jsem byla překvapena. Ani jsem netušila, že byl nějaký konkurz. Možná bych se i přihlásila, ale nesurfuju často na internetu. Dramaturg Patrick Fridrichovský mi tuto roli nabídnul. Byla jsem velmi šťastná, že si Češi, anebo ať jsme přesní, Moraváci, vzpomněli na Slovenku.

„Norma ze Sunset Boulevard patří k životním rolím“

B1 dokončení

Měla jste možnost poznat Ostravu?

Teď už ano (*smích*), dříve jsem ji viděla jenom z auta, protože jsme jezdili do Píště za mým strýcem Josefem Hasprou, který kdysi hrával fotbal i za Baník Ostrava. Zaujala mě radniční věž a ostravská zoo, ale zatím jsem ji viděla pouze zvenku. Lidé v Ostravě, i v hotelu Imperial, kde bydlím, nebo v divadle, mi přijdou velmi milí, jako bych byla mezi svými. Znímám také Minikino, kde nám promítali filmovou verzi Sunset Boulevard.

Vy jste tak trochu u pramene inspirace své postavy, protože také pocházíte z výrazné umělecké a herecké rodiny a Norma Desmond je inspirovaná skutečným osudem herečky Glorie Swanson. Jak se s tímto osudem vyrovnáváte?

Především si uvědomuji, že to neznamená, že děti vždy musí kráčet úspěšně ve stopách svých rodičů.

Slovenka v Ostravě „V Ostravě se lidé divadlu hodně věnují,“ hodnotí slovenská zpěvačka Katarína Hasprová. Foto: Adolf Horsinka, MAFRA

Nechci dělat hanbu svému rodovému jménu, na druhou stranu jsem s ním nechtěla být příliš spojována. Proto jsem šla studovat muzikál do Brna. Také díky tomu, že jsem dostala velkou roli v premiérovém uvedení původního muzikálu Drá-

kula, tak jsem tomuto porovnávání zdárně unikla.

Nejsou muzikály umění vystavené především na efekt?

Jak které, viděla jsem jich hodně špatných, komerčních, ale to se

může přihodit i v opeře nebo v činohře. A naopak viděla jsem řadu vdařených, na umělecké úrovni. Muzikálový herec musí umět opravdu i dobře hrát, a pokud má i tancovat, tak je to od něj mnohdy až sportovní výkon.

Co říkáte na ostravskou scénu, slyšela jste o ní předtím?

Vidím, že je tady plný dům, má to svou kvalitu a úroveň. Zatím jsem viděla pouze dvě představení, protože jsem po zkouškách mnohdy tolik unavená, že není v mých silách všechno stihnout. Ale vidím, že se tady v Ostravě lidé divadlu hodně věnují. Navíc je pro mne zajímavou zkušeností fakt, že se v Ostravě zkouší se živým orchestrem, což jsem třeba na Slovensku už léta nezažila. Naposledy jsem se živým orchestrem zpívala v muzikálu Vlasy v Praze, což bylo někdy koncem devadesátých let.

Co vás čeká v nejbližší době?

Hned naskočím do muzikálu Jesus Christ Superstar v Bratislavě, kde

budu zpívat Maří Magdalénu, pak bych měla zpívat Fantinu v Bídničích, opět v Bratislavě.

Máte i radu od maminky?

Jsem bojovník za spravedlnost, každá nespravedlnost se mě dost dotkne. Někdy si i pobřečím. A ona mi na to říká: Nemůžeš čekat v dnešním světě, že bude spravedlivý. Jinými slovy, že se tím nesmím nechat užírat, jinak ublížím sama sobě. V Bratislavě je to tak, že ji vždy pozvu na generálku, aby mi ještě dala nějaké rady, co a jak mám změnit a co vylepšit. Doufám, že přijede na premiéru i v Ostravě, akorát ty rady mi už nestihne závčas předat. (*smích*) Ale na druhou stranu premiéra je přeci jenom začátek, teprve pak by představení mělo začít hrát a hledat si ty správné nuance. Premiéru si my herci nikdy až tolik nevychutnáme, protože máme trému. Ale odjakživa jsem byla vychována k velké pokoře, se kterou se k divadlu snažím přistupovat. To znamená, že pracuji na plno, od začátku.